

“मीठे बच्चे- पक्का-पक्का निश्चय गर- म आत्मा हुँ, आत्मा सम्भेर हरेक कार्य शुरू गर्नु भन्ने बाबाको याद आउनेछ, पाप हुनेछैन ।”

प्रश्न:- कर्मातीत स्थिति प्राप्त गर्नका लागि हरेकले कुनचाहिँ मेहनत गर्नुपर्छ ? कर्मातीत स्थितिको समीपताको लक्षण के हो ?

उत्तर:- कर्मातीत बन्नका लागि यादको बलबाट आफ्ना कर्मेन्द्रियहरूलाई वशमा गर्ने मेहनत गर । म निराकार आत्मा निराकार बाबाको सन्तान हुँ भन्ने अभ्यास गर । सबै कर्मेन्द्रियहरू निर्विकारी बनून्- यो हो विशेष मेहनत । जति कर्मातीत अवस्थाको निकट आउँदै जानेछौ त्यति अंग-अंग शीतल, सुगन्धित हुँदै जानेछन् । त्यसबाट विकारी दुर्गन्ध निस्कनेछ । अतीन्द्रिय सुखको अनुभव भइरहनेछ ।

ओम् शान्ति । शिव भगवानुवाच । यो त बच्चाहरूलाई बताउनु पर्दैन कसका लागि । बच्चाहरूले जान्दछन्- शिवबाबा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ । मनुष्य सृष्टिका बीजरूप हुनुहुन्छ । त्यसैले अवश्य पनि आत्माहरूसँग कुरा गर्नुहुन्छ । बच्चाहरूले जान्दछन् शिवबाबाले पढाइरहनुभएको छ । बाबा शब्दबाट सम्झन्छन् परम आत्मालाई नै बाबा भनिन्छ । सबै मनुष्य मात्रले उहाँ परम आत्मालाई नै पिता भन्दछन् ! बाबा परमधाममा रहनुहुन्छ । सबैभन्दा पहिला यो कुरामा निश्चय हुनुपर्छ- आफूलाई आत्मा सम्झनु छ र यसमा पक्का निश्चय हुनुपर्छ । बाबाले जे सुनाउनुहुन्छ, त्यो आत्माले नै धारणा गर्छ । जुन ज्ञान परमात्मामा छ त्यो आत्मामा पनि हुनुपर्छ । जसलाई फेरि मुखबाट वर्णन गर्नुपर्छ । जे जति पढाइ पढ्छन्, त्यो आत्माले नै पढ्छ । आत्मा निस्किएपछि पढाइ आदिको केही पनि ज्ञान हुनेछैन । आत्माले संस्कार लिएर जान्छ, गएर अर्को शरीरमा बस्छ । त्यसैले आफूलाई पक्का-पक्का आत्मा हुँ भन्ने सम्झनुपर्छ । देह-अभिमान अब छोड्नुपर्छ । आत्माले सुन्दछ, आत्माले धारणा गर्छ । आत्मा यसमा नहुने हो भन्ने शरीर चल्न पनि सक्दैन । अहिले तिमी बच्चाहरूमा यो पक्का-पक्का चिन्तन हुनुपर्छ- परम आत्माले हामी आत्माहरूलाई ज्ञान दिइरहनुभएको छ । हामी आत्माहरूले पनि शरीरद्वारा सुन्छौं र परमात्माले शरीरद्वारा सुनाइरहनुभएको छ- यही कुरा घरी-घरी बिसिन्छन् । देह याद आउँछ । यो पनि जान्दछौ राम्रो वा नराम्रो संस्कार आत्मामा नै रहन्छ । मद्यपान गर्नु, फोहोरी कुरा गर्नु... यो पनि आत्माले गर्छ कर्मेन्द्रियहरूद्वारा । आत्माले नै यी कर्मेन्द्रियहरूद्वारा यति धेरै अभिनय गर्छ । सबैभन्दा पहिला आत्म-अभिमानि अवश्य बन्नु छ । बाबाले आत्माहरूलाई नै पढाउनुहुन्छ । आत्माले नै फेरि यो ज्ञान साथमा लैजान्छ । जसरी त्यहाँ परम आत्मा ज्ञान सहित रहनुहुन्छ, त्यस्तै तिमी आत्माहरूले फेरि यो ज्ञान साथैमा लैजान्छौ । म तिमी बच्चाहरूलाई यो ज्ञान सहित लैजान्छु । फेरि तिमी आत्माहरूले पार्टमा आउनुपर्छ, तिम्रो पार्ट हो नयाँ दुनियाँमा प्रारम्भ भोग्नु । ज्ञान बिसिन्छ । यो कुरा राम्रोसँग धारणा गर्नु छ । सबैभन्दा पहिला यो धेरै पक्का-पक्का निश्चय हुनुपर्छ कि म आत्मा हुँ, धेरैले यो बिसिन्छन् । आफूले धेरै मेहनत गर्नु छ । विश्वको मालिक बन्नु छ भन्ने मेहनत नगरी कहाँ बनिन्छ र ! घरी-घरी यसै प्वाइन्टलाई बिसिन्छन् किनकि नयाँ ज्ञान हो । जब आफूलाई आत्मा भन्ने बिसिएर देह-अभिमानमा आउँछन् अनि केही न केही पाप हुन्छ । देही-अभिमानि बनेपछि कहिल्यै कुनै पाप हुँदैन । पाप काटिन्छ । फेरि आधाकल्प कुनै पाप हुँदैन । त्यसैले यो निश्चय हुनुपर्छ- म आत्माले पढ्छु- देहले होइन । पहिला दैहिक मनुष्य मत प्राप्त हुन्थ्यो, अहिले बाबाले श्रीमत दिइरहनुभएको छ । यो नयाँ दुनियाँको बिलकुल नयाँ ज्ञान हो । तिमी सबै नयाँ बन्नेछौ, यसमा अल्मलिने कुरै छैन । अनेकौं पटक तिमी पुरानोबाट नयाँ, नयाँबाट पुरानो बन्दै आएका छौ, त्यसैले राम्रोसँग पुरुषार्थ गर्नु छ ।

म आत्माले कर्मेन्द्रियहरूद्वारा यो कर्म गर्दछु । अफिस आदिमा पनि आफूलाई आत्मा सम्भेर कर्मेन्द्रियहरूद्वारा काम गरिरहने हो भन्ने सिकाउनेवाला बाबाको अवश्य पनि याद आउनेछ । आत्माले नै बाबालाई याद गर्छ । भन्न त पहिला पनि मैले भगवान्लाई याद गर्छु भन्दथ्यौ तर आफूलाई साकार सम्भेर निराकारलाई याद गर्दथ्यौ । आफूलाई निराकार सम्भेर निराकारलाई कहिल्यै पनि याद गर्दैनथ्यौ । अहिले तिमीले आफूलाई निराकार सम्भेर निराकार बाबालाई याद गर्नु छ । यो बडो विचार सागर मन्थन गर्ने कुरा हो । लेखन त कसै कसैले लेख्छन्- म २ घण्टा बाबाको यादमा रहन्छु । कसैले त भन्दछन् म सदैव शिवबाबाको याद गर्दछु । तर सदैव कसैले पनि याद गर्न सक्दैन । यदि त्यसरी याद गर्ने भए पहिला नै कर्मातीत अवस्था हुने थियो । कर्मातीत अवस्था

त धेरै ठूलो मेहनतबाट हुन्छ । यस अवस्थामा सबै विकारी कर्मेन्द्रियहरू वशमा हुन्छन् । सत्ययुगमा सबै कर्मेन्द्रियहरू निर्विकारी बन्छन् । अंग-अंग सुगन्धित हुन्छन् । अहिले दुर्गन्धित फोहोरी अंगहरू छन् । सत्ययुगको त धेरै महान् महिमा छ । त्यसलाई भनिन्छ हेविन नयाँ दुनियाँ, वैकुण्ठ । त्यहाँको स्वरूप (फीचर्स), ताज आदि यहाँ कसैले बनाउन सक्दैन । हुन त तिमीले देखेरै आउँछौ । तर यहाँ त्यो बनाउन सकिदैन । त्यहाँ त प्राकृतिक (नेचुरल) शोभा रहन्छ त्यसैले तिमी बच्चाहरू यादबाटै पावन बन्नु छ । यादको यात्रा अत्यन्त धेरै गर्नु छ । यसैमा धेरै मेहनत छ । याद गर्दागर्दै कर्मातीत अवस्थामा पुग्ने हो भने सबै कर्मेन्द्रियहरू शीतल हुनेछन् । अंग-अंग बडो सुगन्धित हुनेछन्, दुर्गन्ध हुँदैन । अहिले त सबै कर्मेन्द्रियहरूमा दुर्गन्ध छ । यो शरीर कुनै कामको छैन । तिम्रो आत्मा अहिले पवित्र बनिरहेको छ । शरीर त पवित्र हुन सक्दैन । त्यो शरीर तब बन्नेछ जब तिमीलाई नयाँ शरीर मिल्नेछ । अंग-अंगमा सुगन्ध होस्— यो महिमा देवताहरूको हो । तिमी बच्चाहरूलाई धेरै खुशी हुनुपर्छ । बाबा आउनुभएको छ, त्यसैले खुशीको पारा चढ्नुपर्छ ।

बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गन्थौ भने विकर्म विनाश हुनेछ । गीताका शब्द कति स्पष्ट छन् । बाबाले भन्नु पनि भएको छ— मेरो जो भक्त छ, जो गीतापाठी हुन्छ, ऊ अवश्य कृष्णको पुजारी हुनुपर्छ । तब बाबाले भन्नुहुन्छ, देवताहरूका पुजारीहरूलाई ज्ञान सुनाऊ । मनुष्यले शिवको पूजा त गर्छन् तर फेरि भन्छन् सर्वव्यापी । ग्लानि गर्दा गर्दै पनि मन्दिरमा दिनहुँ जान्छन् । शिवको मन्दिरमा हुलका हुल जान्छन् । धेरै अग्लो सिँढी चढेर माथि जान्छन्, शिवको मन्दिर अग्लो ठाउँमा नै बनाएका हुन्छन् । शिवबाबाले पनि त आएर सिँढीका विषयमा बताउनुहुन्छ ! उहाँको नाम उच्च, स्थान पनि उच्च हुन्छ । कति माथि जान्छन् । ब्रीनाथ, अमरनाथ त्यहाँ शिवका मन्दिर छन् । शिवबाबा उच्च चढाउनेवाला हुनुहुन्छ त्यसैले उहाँको मन्दिर पनि धेरै उच्च बनाउँछन् । यहाँ गुरु शिखरको मन्दिर पनि अग्लो पहाडमा बनाएका छन् । उच्च बाबाले बसेर तिमीलाई पढाउनुहुन्छ । दुनियाँमा अरू कसैले पनि जान्दैन— शिवबाबाले आएर पढाउनुहुन्छ । उनीहरूले त सर्वव्यापी भन्ने गर्छन् । अहिले तिम्रा सामुन्ने लक्ष्य उद्देश्य पनि रहेको छ । बाबा बाहेक अरू कसले भन्दछ— यो तिम्रो लक्ष्य उद्देश्य हो । यहाँ बाबाले नै तिमी बच्चाहरूलाई बताउनुहुन्छ । तिमीले कथा पनि सत्य नारायणको सुन्छौ । उनीहरूले त जो बितेर जान्छ, त्यसको कथा बताउँछन्— पहिला के के भयो । जसलाई कहानी भनिन्छ । यहाँ उच्चभन्दा उच्च बाबाले सबैभन्दा महान् कहानी सुनाउनुहुन्छ । यो कथा तिमीलाई धेरै उच्च बनाउनेवाला हो । यो सदैव याद राख्नुपर्छ र धेरैलाई सुनाउनु छ । कथा सुनाउनका लागि तिमीले प्रदर्शनी वा म्यूजियम बनाउँछौ । ५ हजार वर्ष पहिला भारत नै थियो जहाँ देवताहरूले राज्य गर्दथे । यो हो सच्चा सच्चा कहानी, जो अरू कसैले बताउन सक्दैन । यो वास्तविक कहानी हो जो चैतन्य वृक्षपति बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ, जसद्वारा तिमी देवता बन्छौ । यसमा पवित्रता मुख्य हो । पवित्र नबनी धारणा हुँदैन । शेरनीको दूधका लागि सुनको भाँडा चाहिन्छ, तब मात्र धारणा हुन सक्छ । यो कान त बर्तन जस्तै हो । यो सुनको बर्तन हुनुपर्छ । अहिले पत्थरको छ । सुनको बनेपछि धारणा हुन सक्छ । बडो ध्यानसँग सुन्नु र धारणा गर्नु छ । कहानी त सहज छ जुन गीतामा लेखिएको छ । उनीहरूले कथाहरू सुनाएर कमाई गर्छन् । सुन्नेवालाहरूबाट उनीहरूको कमाई हुन्छ । यहाँ तिम्रो पनि कमाई छ । दुइटै कमाई चलि रहन्छ । दुवै व्यापार हुन् । पढाउनु पनि हुन्छ । भन्नुहुन्छ मनमनाभव, पवित्र भव । यस्तो अरू कसैले भन्न सक्दैन, न मनमनाभव रहन्छन् । कुनै पनि मनुष्य यहाँ पवित्र हुन सक्दैन किनकि भ्रष्टाचारको उत्पादन हो । रावणराज्य कलियुगको अन्त्यसम्म चल्यो छ, त्यसमा पवित्र बन्नु छ । पावन भनिन्छ देवताहरूलाई, न कि मुन्यलाई । संन्यासीहरू पनि मनुष्य हुन्, उनीहरूको हो निवृत्ति मार्गको धर्म । बाबा भन्नुहुन्छ मलाई याद गन्थौ भने तिमी पवित्र बनेछौ । भारतवर्षमा प्रवृत्ति मार्गको नै राज्य चलेको छ । निवृत्ति मार्गवालासँग तिम्रो कुनै सम्बन्ध छैन । यहाँ त स्त्री-पुरुष दुवै पवित्र बन्नु छ । दुवै पांग्रा चले भने ठिक हुन्छ, नत्रभने भगडा हुन्छ । पवित्रताका विषयमा नै भगडा हुन्छ । अरू कुनै सत् सङ्गमा पवित्रताको विषयमा भगडा भएको कहिल्यै सुनिएको छैन । यो पनि एकै पटक जब बाबा आउनुहुन्छ तब भगडा हुन्छ । साधु, सन्त आदिले कहिल्यै भन्छन्— अबलाहरूमाथि अत्याचार हुन्छ ! यहाँ बच्चीहरूले पुकार्छन्— बाबा हामीलाई बचाउनुहोस् । बाबाले पनि सोध्नुहुन्छ नङ्गन त हुँदैनौ ? किनकि काम त महाशत्रु हो । एकदमै गिर्छन् । यो काम विकारले सबैलाई कौडीतुल्य (वर्थ नट ए पेनी) बनाएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ ६३ जन्म तिमी वेश्यालयमा रहन्छौ, अब पावन बनेर

२०७१ जेष्ठ २६ सोमबार ०९-०६-२०१४ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन शिवालयमा जानु छ । यो एक जन्म पवित्र बन्यौ, शिवबाबालाई याद गन्यौ भने शिवालय स्वर्गमा जानेछौ । अभै पनि काम विकार कति जबरजस्त छ । कति हैरान पार्छ, आकर्षण हुन्छ । आकर्षणलाई हटाउनुपर्छ । जब फर्केरै जानु छ भने पवित्र अवश्य पनि बन्नुपर्छ । शिक्षक कहिँ बसिरहन्छन् र ! पढाइ थोरै समय चल्यो । बाबा बताउनुहुन्छ, मेरो त यो रथ हो । रथको आयु बताइन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ म त सदैव अमर छु, मेरो नामै अमरनाथ हो । पुनर्जन्म लिन्न त्यसैले अमरनाथ भन्छन् । तिमीलाई आधाकल्पका लागि अमर बनाउनुहुन्छ । फेरि पनि तिमीले पुनर्जन्म लिन्छौ । त्यसैले अब तिमी बच्चाहरू जानु छ माथि । मुख त्यतातिर, पाउ यतातिर गराउनुपर्छ । फेरि यतातिर मुख किन घुमाउनुपर्छ । भन्छन् बाबा गल्ती भयो, मुख यतातिर भयो । त्यसैले मानौँ उल्टो बन्छन् ।

तिमीले बाबालाई विर्सिएर देह-अभिमानी बन्छौ अनि उल्टा बन्छौ । बाबाले सबै कुरा बताउनुहुन्छ । बाबासँग केही पनि माग्नु हुँदैन— तागत दिनुहोस्, शक्ति दिनुहोस् । बाबाले त मार्ग बताउनुहुन्छ— योगबलबाट यस्तो बन्नु छ । तिमी योगबलबाट यति धनवान् बन्छौ जो २१ जन्म कहिल्यै पनि कसैसँग माग्नुपर्ने आवश्यकता नै पर्दैन । यतिका तिमीले बाबासँग लिन्छौ । सम्झन्छौ बाबाले त अथाहा कमाई गराउनुहुन्छ, भन्नुहुन्छ जे चाहन्छौ त्यो लेऊ । यी लक्ष्मी-नारायण हुन् सर्वोच्च । त्यसैले जे चाहन्छौ त्यो लेऊ । पूरा पढेनौ भने प्रजामा जानेछौ । प्रजा पनि बनाउनै पर्छ । पछि गएर तिम्रा संग्रहालय धेरै हुनेछन् र तिमीलाई ठूला-ठूला हल प्राप्त हुनेछन्, कलेज मिल्नेछन् जहाँ तिमीले सेवा गर्नेछौ । यी जति विवाह व्रतबन्धका लागि हल बनाउँछन् ती पनि तिमीलाई मिल्ने नै छन् । तिमीले सम्झाउनेछौ— शिव भगवानुवाच, म तिमीलाई यस्तो पवित्र बनाउँछु, अनि ट्रस्टीहरूले हल दिनेछन् । भन भगवानुवाच— काम महाशत्रु हो, जसबाट दुःख पाएका छन् । अब पावन बनेर पावन दुनियाँमा जानु छ । तिमीलाई हलहरू प्राप्त भइरहनेछन् । पछि भन्नेछन् धेरै ढिला भयो (टु लेट) । बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीसँग सितैमा त कहाँ लिन्छु, जो फेरि भरेर दिन परोस् । बच्चाहरूको पाई-पाईबाट तलाउ भरिन्छ । अरू सबैको त माटोमा मिल्नेछ । बाबा सबैभन्दा ठूलो सराफ पनि हुनुहुन्छ । सुनार, धोबी, कारिगर पनि हुनुहुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबाले जो सच्चा-सच्चा कथा सुनाउनुहुन्छ, त्यो ध्यानपूर्वक सुन्नु र धारणा गर्नु छ, बाबासँग केही पनि माग्नु छैन । २१ जन्मका लागि आफ्नो कमाई जम्मा गर्नु छ ।
- २) फर्केर घर जानु छ, त्यसैले योगबलबाट शरीरको आकर्षण समाप्त गर्नु छ । कर्मेन्द्रियहरूलाई शीतल बनाउनु छ । यो देहको भान छोड्ने पुरुषार्थ गर्नु छ ।

वरदानः— ब्राह्मण जीवनको स्वाभाविक स्वभाव (नेचुरल नेचर) द्वारा पत्थरलाई पानी बनाउने मास्टर प्रेमको सागर भव

जसरी दुनियाँवालाले भन्छन्— प्यारले पत्थरलाई पनि पानी बनाइदिन्छ, त्यस्तै तिमी ब्राह्मणहरूको नेचुरल नेचर मास्टर प्रेमको सागर हो । तिमीसँग आत्मिक प्यार, परमात्म प्यारको यस्तो शक्ति छ जसबाट भिन्न-भिन्न स्वभावलाई परिवर्तन गर्न सक्छौ । जसरी प्यारका सागरले आफ्नो प्यार स्वरूपको अनादि स्वभावद्वारा तिमी बच्चाहरूलाई आफ्नो बनाउनुभयो त्यस्तै तिमीले पनि मास्टर प्यारका सागर बनेर विश्वका आत्माहरूलाई सच्चा, निःस्वार्थ आत्मिक प्यार दियौ भने उनीहरूको स्वभाव परिवर्तन हुनेछ ।

स्लोगनः— आफ्ना विशेषताहरूलाई स्मृतिमा राखेर त्यसलाई सेवामा लगायौ भने उड्ती कलामा उडिरहनेछौ ।

✽ शब्दार्थः— सराफ— पैसा साट्ने वा सुनचाँदीको व्यापारी